

ΑΘΗΝΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΤΗΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

ΤΟΜΟΣ ΕΙΚΟΣΤΟΣ ΕΝΑΤΟΣ

ΑΘΗΝΗΣΙΝ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Π. Δ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ

1917

Ε.Υ.Δ της Κ.τ.Π
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

ΕΚ ΤΩΝ ΑΝΕΚΔΟΤΩΝ ΤΟΥ ΑΔΑΜΑΝΤΙΟΥ ΚΟΡΑΗ

Είναι γνωστὸν ὅτι ὁ ἀφίδιμος Κοραῆς ἔτε ἐμελέτα βιβλίον τι καὶ ἐπήρχετο αὐτῷ διορθώσις ἢ παρατήρησις τις, συνήθιζε γὰρ ἀναγράφει αὐτὴν πραχείρως ἐπὶ τῆς ἴσας τοῦ ἀνά χειρας βιβλίου. Τῶν πολλῶν δὲ καὶ ποικίλων σημειώσεων καὶ διορθώσεων τούτων οὐκ ὀλίγαι ἔμειναν ἀνέκδοτοι καὶ ἀχρησιμοποίητοι μέχρι σήμερον πρὸς μεγάλην βλάβην τῆς ἐπιστήμης. Διατρέθων κατὰ τὸ παρελθὸν θέρος ἐν Χίῳ καὶ γινώσκων ὅτι ὁ Δουκάγκιος αὐτοῦ φυλάττεται ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τῆς πόλεως Χίου, ὅπως καὶ τὰ ἄλλα βιβλία τοῦ σοφοῦ ἐκείνου Ἑλληγος, ἐνόμισα καλὸν γὰρ ἀντιγράψω ὅσα ἐν αὐτῷ διώρθωσε καὶ ἐσημείωσεν. Τὸ ἔργον δὲν ἦτο πάντοτε εὐκόλον, διότι καὶ ὁ χάρτης τοῦ ἀντιτύπου ἀπερρόφησεν ἐνιαχοῦ τὴν μελάνην καὶ ἀλλαχοῦ πάνυ δυσανάγνωστα φαίνονται τὰ γράμματα, ἐντεῦθεν κατελείφθησαν ὀλίγα χωρία ἀμφίβολα, ἅτινα εὐρίσκει ὁ ἀναγνώστης σημειωμένα δι' ἐρωτηματικοῦ; Ἀλλὰ παρὰ τὰ ἐλάχιστα ταῦτα, τὰ σαφῆ, ὅπως ὅποτε καὶ πιστῶς ἀντιγεγραμμένα εἶναι τοσαῦτα, ὥστε πέπεισμαι ὅτι ὁ ἀναγνώστης δὲν θὰ θεωρήσῃ ἀπώλειαν χρόνου τὴν μελέτην αὐτῶν. Προέταξα τὰς διορθώσεις τῶν ἄλλων παρατηρήσεων, ἵνα καὶ εὐκολιότερον εὐρίσκωνται καὶ καλύτερον φαίνηται ἢ ἄξια ἑκατέρων.

Α'.

Διορθώσεις.

Ἐν λ. *ἀγαμφηλὴν* Ms. *τὴν σιαλόν, ἀγαμφηλήν*, διορθοῖ *τὴν σιαγόνα γαμφηλήν*.

Ἐν λ. *ἀγελιάζειν* . . . Ms. *ἐάν τις ἀργολογῶν καὶ ἀγελιάζων*, διορθοῖ *γελοιάζων*.

Ἐν λ. *ἄγουρος* . . . . *θεασάμενος οὖν αὐτὸν ἐπιάγουρον*, διορθοῖ *ἔτι ἄγουρον*.

Ἐν λ. *ἀδελφός* . . . . *ἀδελφοπομιτός*, διορθοῖ *ἀδελφοποιητός*.

Ἐν λ. ἀδιάκοπος νομή, interrupta possessio, προστίθησι πρὸ τοῦ interrupta τὸ μόριον *non*.

Ἐν λ. ἀθότυρον, caseus ex monte Atho, διορθοῖ caseus mol-
lis, recens, ἀνθότυρον.

Ἐν λ. ἀμαρτία . . . τοῦ λεγόμενου Νίκα ἢ ἀμαρτία, διορθοῖ ἀν-
ταρτία . . . ἀνταρτία.

Ἐν λ. ἄμμοιος . . . τὰς τῶν νεκρῶν διακοπὰς, διορθοῖ τὰς τῶν
νεύρων . . .

Ἐν λ. ἀμουνούχιστο quod in incude scinditur, ἐρμηγεύει ὀρ-
θῶς . . . *non castratus*.

Ἐν λ. ἀνκιον, γράφει ἐν τῇ ᾧ ἀπὸ τὸ ἀγγεῖον.

Ἐν λ. ἀξιόπιστος ὁ κατάπλαστος καὶ θεραπεία χρώμενος, con-
tra quam Graecis. Vide Suid. γράφει ἐπὶ τῆς ᾧ «ὄλον τὸ ἐνχν-
τῶν λέγει ὁ Σουΐδας οὐχὶ ὁ κατάπλαστος καὶ τερατεία χρώμενος».

Ἐν λ. ἀποσιολή . . . τοιαύταις φέρων εἰσπράξεσι, διορθοῖ φόρων

Ἐν λ. ἀποτίζυλον . . . καὶ ἀποτίζυλα, γράφει ἐπὶ τῆς ᾧ «εἶνε
ῥῆμα ἀποτσιλᾶν, ἀποτσιλᾶ».

Ἐν λ. ἀπόχυμα διορθοῖ ἀπόξυσμα, ἐπιφέρει δὲ μετὰ τὸ τέλος
τοῦ ἄρθρου «ἀπόχυσσις cf. μάστραπα».

Ἐν λ. ἀρνόκουκα τὰ λιγεόκουκα, γράφει «ἀρνόκουκα πιθανὸν ὅτι
ἦσαν ἀγνόκουκα, τῆς ἀγνου (κοινῶς λυγαρίας) τὰ σπέρματα».

Ἐν λ. ἄσπινος . . . καὶ ἀσπίνων διορθοῖ γρ. ἰάσπινος, ἰασπίνων.

Ἐν λ. ἀτζιον . . . χωλήν διορθοῖ κωλήν

Ἐν λ. αὐτίδιον . . . αὐτίδια, διορθοῖ ἀντίδιον ἀντίδια.

Ἐν λ. βαβουτζίας . . . ἐφιάλτης ὁ ἐπὶ πολλοῦ λεγόμενος βαβου-
τζίας, διορθοῖ ὑπὸ πολλῶν αὐτ. κατωτέρω ἀπὸ γοῦν τῆς βαβοῦς ὁ
βαβουτζικάριος τοῖς πολλοῖς ἀνεπλάσθη, γράφει «alii ἀπὸ τοῦ βαβά-
ζειν v. Castel Lex».

Ἐν λ. βάκος pellis σισύρνα, γούνα, αἴγειον στέγαστρον τετρι-
χωμένον, τουτέστι βάκος, διορθοῖ νάκος . . . νάκος.

Ἐν λ. βάτουλος canus, canatus, διορθοῖ βαθουλός.

Ἐν λ. βελικάτον γράφει ἐπὶ τῆς ᾧ «γραφὴ ἐσφαλμένη ἀντι-
τοῦ δελίκτου ἀπὸ τὸ λατινικὸν delictum».

Ἐν λ. βιδανὰ cochlea . . . κάμε τὸν πάτον τοῦ ζύλιγον καὶ μὲ
βιδανὰ στρουφίζην, διορθοῖ μὲ βίδαν νὰ στρουφίζην.

Ἐν λ. **βλάβια** pro βλαβή, γράφει «**βλάβια** est une corruption du nom **εὐλάβειαν** devotom».

Ἐν λ. **βοκία globuli** διορθοῖ **βόλια**.

Ἐν λ. **ἀβορδακός** . . . μεγάλοι ὡσάν ταῖς **σουσίαις**, διορθοῖ «**σουπίαις** (έλλ. **σηπίαι**)».

Ἐν λ. **βρεβλον** . . . διερέυναι τὰ **βρεβία** τοῦ **ὀρκονόμου** διορθοῖ τοῦ **οἰκονόμου**.

Ἐν λ. **γαλανταροσύνη** . . . οἱ φαντασίαις οἱ πολλές καὶ οἱ **γαλανταροσύναις** διορθοῖ εἰς **γαλανταροσύνη**.

Ἐν λ. **γαγέτιον** . . . **μενέφραδον** ἔλαιον, διορθοῖ καὶ ἐρμηνεύει λέγων «**βενεφρανόν** ἔλαιον de la ville Venafrum en Italie, dont parle Strabon Tom. 1 p. 319 de mon édition».

Ἐν λ. **γεορίθιδες** . . . forte **γεωρύτιδες** γράφει «**Ι. γεωρυχίδες**».

Ἐν λ. **γραπτοί** . . . sed ejusmodi γραπτούς ad **duo** millia recensent **Menaëa**» διορθοῖ ἐπὶ τῆς ᾠας **ducenti**, ἵνα συμφωνήσῃ τῇ ἀκολουθῶσ παρατιθεμένῃ μαρτυρίᾳ «**γραπτοῖς** **δισμυρίοις**».

Ἐν λ. **γριππιώνειν** . . . καὶ μὲ τὴν **ἐγριππιότησαν** ὅπου ἔνε μαθημένη, γράφει πρῶτον μὲν γραμμὴν ὑπὸ τὸ **γριππιώνειν** καὶ ἔπειτα ἐπὶ τῆς ᾠας τὸ σημεῖον d ἦτοι dele = ἐξάλειψον, μεθ' ὃ ἐπιφέρει «**Ἐγριππιότησα** σημαίνει ἐδῶ γυναῖκα ἀπὸ τὴν νῆσον τῆς **Εὐβοίας**, **Εὐβοῖδα**».

Ἐν λ. **γητευτής** . . . vide **γητεία** γράφει ἐπὶ τῆς ᾠας **Γύφτος**.

Ἐν λ. **δειροπέξης** . . . ὁ τοῦ τραχήλου δεσμός, διορθοῖ **δειροπέδη**.

Ἐν λ. **δέξιμον** . . . ἀλλὰ μὴν καὶ **κουναρίων**, διορθοῖ **κουκουναρίων**.

Ἐν λ. **ἐγκατεύειν** διορθοῖ **ἐγκρατεύειν**.

Ἐν λ. **ἐξουσιαστόν** . . . καὶ τῶν ἡμετέρων **ἐξουσιαστόν** γράφει ἐπὶ τῆς ᾠας «**ἐξουσιαστῶν** vid. **ἐξουσιαστής**».

Ἐν λ. **έοριή** . . . καὶ **έφαγον** ὀλίγον ἄλας εἰς ὄξος καὶ **έφαγον** διορθοῖ **έβαλον**.

Ἐν λ. **ζευγάριον** . . . . **χαμίλια** τρεῖς χιλιάδες διορθοῖ **καμήλια**.

Ἐν λ. **ζηβύνη** . . . καὶ τοὺς καλουμένους **ζιβύνους** ἦτοι **μισιβίλια** παρατηρεῖ ἐπὶ τῆς ᾠας «**γρ. μισίλια**, en latin **missilia**».

Ἐν λ. **ζώνη** . . . μήτε **χαῦνον**, ὥστε διαρρεῖν τὸν χιτῶνα, **βλαχικόν** γάρ, ἔλκει γραμμὴν ἀπὸ τῶν ἄνω πρὸς τὰ κάτω ἐπὶ τοῦ **χ** τοῦ **βλαχικόν**, γράφει δὲ ἐπὶ τοῦ μετωπίου **κ/**, ἦτοι **βλακικόν**.

Ἐν λ. θεωρεῖν . . . καὶ εἰς δέκα πρὸς τοῖς τέσσαρσι τίτλοις θεωρούμενα διορθοῖ διαιρούμενα.

Ἐν λ. λούγερον . . . ὡς γίνεσθαι ἐμβαδοῦς ἐν τετραγώνῳ βῆώ, διορθοῖ βωπ'.

Ἐν λ. καθοσιούν . . . ἢ καθοσιώσει ὑποπτεῖται διορθοῖ ἐπὶ τῆς ὄρας ὑποπεσεῖται.

Ἐν λ. κάκρα . . . καὶ τούτου κάκρας ἀντιποιεῖσθαι διορθοῖ ἐπὶ τοῦ μετωπίου κατάκρας.

Ἐν λ. καλιγάρεις . . . vide in ἐπίκαλος, ἔλκει γραμμὴν ἄνω πρὸς τὰ κάτω ἐπὶ τοῦ κ τοῦ ἐπίκαλος, γράφει δὲ ἐπὶ τοῦ μετωπίου μ/, καθ' ὅσον ἐν τῇ λ. ἐπίμαλος παρατίθεται χωρίον ἐν ᾧ τὸ καλιγάρεις.

Ἐν λ. κάλχανα, τὰ φύλλα τοῦ πρέμνου γράφει «πρίνου, cf. λαχᾶς».

Ἐν λ. κάμασος, κάμασον τὸ πικουίζουλον, κέλυφος, εἶδος ὀρνέου, διορθοῖ κέπφος.

Ἐν λ. κάμβοι γράφει ἐπὶ τούτου σταυρόν, ἔπειτα μετὰ τὰ τοῦ Δουκ. σταυρόν καὶ κόμβοι

Ἐν λ. καμπειγύρια γράφει μετὰ τὰ τοῦ Δουκ. «I. καμπεσίγυια».

Ἐν λ. καργᾶς tumultus, ὅπου ἐγένηκεν ὁ καρκᾶς, διορθοῖ καυγαῖς.

Ἐν λ. καταβολάρι . . . καὶ ἐμπένης ἄπου τὸ ναστο μακραι εὐγένης ἀπουτάλο γράφει ἐπὶ τῆς ὄρας «ἀπὸ τὸ ἕνα στόμα καὶ εὐγένεις ἀπὸ τὸ ἄλλο».

Ἐν λ. κατζίον . . . τὸ γενόμενον κατζίον διορθοῖ λεγόμενον.

Ἐν λ. κιβίσσιον . . . μετὰ τὰ περὶ τούτου γράφει «κισσύβιον».

Ἐν λ. κιχῶνας, τὰ μεσόσκελα γράφει «κοχῶναι λεξ. Ἀριστοφάνους».

Ἐν λ. κλαισὸς μετὰ τὰ περὶ αὐτῆς γράφει «Iσ. βλαισός».

Ἐν λ. κοιλή . . . καὶ τὰ παιδιὰ τοῦ βλέπει διορθοῖ βλάπτει.

Ἐν λ. κούκουδον . . . χόνδρος ἐστὶ τὸ λεγόμενον κουκούτζην διορθοῖ γράφων «I. κουρκοῦτιν.»

Ἐν λ. κούρτη . . . καὶ ἐκεῖ θωρεῖς τὰ φαγητὰ καὶ κούρτες πᾶσα μέρα ἔλκει γραμμὴν κάθετον ἐπὶ τοῦ κ τοῦ κοῦρτες, γράφει δὲ ἐπὶ τοῦ μετωπίου τ, ἦτοι τοῦρτες.

Ἐν λ. κυρ . . . ἐν τέλει τὸν στίχον εἰς μίον τὸν κυριτζεύτασε διορθοῖ κύριτζη (κύριν της) ἔφθασε.

Ἐν λ. κωδυκεύειν . . . καὶ κωδυκεύοντας φανερά νὰ πνιγῆ, διορθοῖ κινδυνεύοντας.

Ἐν λ. λαλητάς . . . διὰ λαλητάδες διορθοῖ διαλαλητής . . . διαλαλητάδες.

Ἐν λ. λανᾶιον κουδαρίσκια ποιήσας ἀπὸ μαλλίου ἀπολύτου διορθοῖ ἀπλύτου

Ἐν λ. λέγανον . . . λέγανον τὸ καπύριον λαρδὶν συγκευασμένον διορθοῖ δις λάγανον καὶ συγκεκαμμένον.

Ἐν λ. λινίς . . . ὃ ἐν μέσῳ τῆς νεῶς κοῖνος τόπος, ὃν τινες λινίδα καλοῦσι, διορθοῖ ληνίς ληνίδα καὶ κενός.

Ἐν λ. λουννοῦς . . . τότες γιὰ σφάλματα λουννοῦ . . . διορθοῖ ἄλλουνοῦ καὶ κατωτέρω εὐγαιναν ἀπὸ λουννοῦς τοὺς συγγενεῖς διορθοῖ ὁμοίως ἀπ' ὄλουνοῦς.

Ἐν λ. μακροῦς . . . μακρούλαμνος γράφει ἐπὶ τοῦ μετωπίου «il est plus que probable que ce mot était écrit μακρούλαιμος qui a le cou long».

Ἐν λ. μαλάκιον . . . ἢ τε φθείρ ἰχθύδιόν ἐστι λείον τὴν ἐπιφάνειαν τῆς σαρκός . . . , διορθοῖ ἢ τευθίς.

Ἐν λ. μανδύλιον . . . πολυμάνδηλον, διορθοῖ πολυκάνδηλον.

Ἐν λ. μαύκα γράφει ἄνωθεν αὐτῆς καύκα, καὶ κατωτέρω καὶ τὴν μαύκαν διορθοῖ ὁμοίως εἰς καύκαν, καὶ ἐν τέλει προστίθῃσι «καύκα, ὄχι μαύκα».

Ἐν λ. μαύρινον, *morius* γράφει ἐπὶ τῆς ὄρας «ἐσφαλμένον ἀπὸ τὸ μαμβρη».

Ἐν λ. μέλλαξ γράφει ἐπὶ τοῦ μετωπίου «ἴσ. μείραξ».

Ἐν λ. μελοκόλικον, μελόλουρον διορθοῖ εἰς μελοκούλουρον.

Ἐν λ. μελιτζουβόλαδο lien, σπλήν γράφει ἐπὶ τοῦ μετωπίου «p. μεντζουβόλαδο huile in benjoin, en Italien belzuino».

Ἐν λ. μέση . . . μεσημάδιος *medius* γράφει ἐπὶ τοῦ μετωπίου «πιθανὸν ὅτι ἦτο μεσιμαῖος».

Ἐν λ. μεσοσκέλια . . . κιχῶναι διορθοῖ κοχῶναι, ὅπως καὶ ἀνωτ. ἐν λ. κιχῶναι

Ἐν λ. μεταγνώσιης διορθοῖ εἰς μετανάστιης.

Ἐν λ. μέταξα . . . μετάξια, in Gloss. Nomicis Vaticanis Mss, ἐγδωσμα, συνίου . . . ἦτοι Χίω . . . διορθοῖ «p. σχοινίου p. χιαστῶς».

Ἐν λ. *μετάξιμα* . . . καὶ μεταξίματα διορθοῖ «*μὲ ταξίματα avec des promesses*».

Ἐν λ. *μομυζία* . . . ἡμέρας διορθοῖ *αἰμομιξία* . . . ἢ *μητέρας*.

Ἐν λ. *μούντζη*, *mons* τὸ γίνεται ᾿ς τὴν *Δυπάρη* καὶ κεν ᾿ς τὸ *μούντζη πέλω* γράφει (β) ὃ καὶ κάτωθεν μεθ' ὃ «*Γρ. τὸ γίνεται ᾿ς τὴν Δίπαρη καὶ κεῖ εἰς τὸ Μοντζιπέλο. Μοντζιπέλο est le mont Etna, qu'on appelle aussi Mont Gibel*».

Ἐν λ. *μπήγος* γράφει ἐπὶ τῆς ὄρας «*εἶναι ὁ μπόγος τῶν Χίλων*».

Ἐν λ. *μυόρτοχος* γράφει ἄνωθεν αὐτῆς *μυόχορτος*.

Ἐν λ. *νεράντζιον* . . . *λυκονέραντζον* διορθοῖ *γλυκονέραντζον*.

Ἐν λ. *νεσάδα*, *ρίγοπύρετος* γράφει «*ἴσ. νουσάδα*».

Ἐν λ. *νίκη*, *merces* γράφει «*νοϊκιν, ἀντὶ τοῦ ἐνοίκιον*».

Ἐν λ. *ξαμίλιον* . . . ὡς πλεῖστα *κόλλα* μένουσιν . . . διορθοῖ εἰς *κῶλα*.

Ἐν λ. *ξέσιης* . . . διὰ δὲ *ἄφωνίαν* σέξιης *ξέσιης* λέγεται κατὰ μετὰθεσιν στοιχείων, διορθοῖ ἐπὶ τοῦ μετωπίου *εὐφωνίαν*.

Ἐν λ. *ξσοτικός*, *amens* γράφει «*ἀπὸ τὸ ἐξεστηκώς*».

Ἐν λ. *ξηρόστημαν*, *medela*, γράφει *ξαρρώστημα*.

Ἐν λ. *ξυλόθριον*, τὸ ἀρσενικόν, γράφει *ψιλώθριον* ἢ *ψίλωθρον* (πρὸλ. καὶ Μετὰ θάνατον τόμ. Α' (ὕλην Γαλλογραικικοῦ Δεξικοῦ) σ. 113).

Ἐν λ. *οἰκία* . . . *ἐπιμελεῖ ἀγνησία* διορθοῖ *ἐπιμελεῖα γνησία*.

Ἐν λ. *ὄλβος*, *mortarium* διορθοῖ *ὄλμος*.

Ἐν λ. *ὀρθομαρμαρῶσαι* . . . μετὰ ἐλαίου *Χριστοῦ*, διορθοῖ *χρηστοῦ*.

Ἐν λ. *πανάριον* . . . τὸ *ἀποκληθέν* *πανάριον*» διορθοῖ *ἐπικληθέν*.

Ἐν λ. *παστόν* . . . καὶ *ὀψάρια* καὶ *συνάπειν* διορθοῖ *σινάπιν moutarde*.

Ἐν λ. *πάστρα* . . . αἱ λεγόμεναι *πάτριά* *πιπράσκουσι*» διορθοῖ *πράτριά*.

Ἐν λ. *πατίθρες* ἔλκει γραμμὴν ἀπὸ τῶν ἄνω πρὸς τὰ κάτω ἐπὶ τοῦ θ, καὶ γράφει ὑπεράνω αὐτοῦ τ, ὀηλῶν ὅτι *πατήρες* εἶναι τὸ κατ' αὐτὸν ὀρθόν(1).

(1) *πατήθρα* μετὰ τῆς καταλήξεως - *θρα* (περὶ ἧς ἰδὲ Γλωσσολογ. Μελέτ. Α' σελ. 183 κέξ.) λέγεται ἐν τῇ Στερεᾷ Ἑλλάδι, τῇ Μακεδονίᾳ, Ἡλείῳ, Θεσσαλίᾳ, Εὐβοίᾳ καὶ Ἀἴνῳ.

Ἐν λ. *παχωρεῖν* . . καὶ μηδενὸς τῷ ἑτέρῳ *παχωρεῖν* διορθοῖ *ὑποχωρεῖν* et *παραχωρεῖν*.

Ἐν λ. *πελατική* . . ὁ πρωτοβεστιάριος *πελατικά* ἤως *σκῆπτρα* διορθοῖ *ἤγουν*.

Ἐν λ. *περισσι* . . ἢ *σῶον* ἀπομάκρυνε διορθοῖ εἰς *ῥσον*.

Ἐν λ. *περιστερά* . . . μετὰ τῶν ἄλλων ἐσφερίσατο διορθοῖ ἐσφετερίσατο.

Ἐν λ. *πειρογέφυρα* . . ὃν Ἰουσιניάνειος *πεντεγέφυρα* διορθοῖ *ποντογέφυρα*.

Ἐν λ. *πλατανῶν* διορθοῖ *πλαταμῶν* καὶ πάλιν ἐν λ. *πλατοκόπος* . *πλατανῶν* καὶ *πλατοκόπος* διορθοῖ «*πλαταμῶν*, ρ. *πλατότοπος*».

Ἐν λ. *πλευσίς* . . ἐν τῷ μέσῳ τοῦ βωμοῦ κατὰ τὴν *πλευσιν* αὐτοῦ διορθοῖ *πλεύρην*.

Ἐν λ. *πλωτή* . . ὥστε ἀσκόπως τὰς διελεύσεις» διαγράφει διὰ γραμμῆς ἄνωθεν ἕως κάτω τὸ γράμμα σ ἐν τῇ λ. *ἀσκόπως*, σημειοῦται δὲ καὶ ἐπὶ τῆς ὄψας τὸ σημεῖον τῆς ἐξαλείψεως.

Ἐν λ. *ποδαλούριον* γράφει ἀστερίσκον ὃν ἐπαναλαμβάνει καὶ ἐπὶ τῆς ὄψας, μεθ' ὃν προστίθῃσι «cf. *ποδολούριον*».

Ἐν λ. *πορφυρογεννήτης* διορθοῖ δύο στίχους τοῦ Προδρόμου, «ὦ βασιλεῦ βασιλεῦ καὶ τῶν ἀπάντων ἄναξ» εἰς «ὦ βασιλέων βασιλεῦ . . .», «καὶ κράτος τὸ τρικράτιστον ἀπὸ πατρόθεν» εἰς «ἀποπαπποπατερόθεν».

Ἐν λ. *πρασινός* . . ἀπὸ τῆς *χολῆς* δὲ τὸ *χλωρὸν*» διορθοῖ *χλόης*.

Ἐν λ. *πράσινα* . . ἢ *ἐστὴ κάουλος*» διορθοῖ ἢ *ἐστι*.

Ἐν λ. *προκομισάριος* . . Phavorin. *συναίσεως* διορθοῖ *συναίνεσεως*.

Ἐν λ. *προπίνα*, εἶναι *ἀδικίαν* τῷ ἀνδρὶ . διορθοῖ *ἀδειαν*.

Ἐν λ. *προσινὰς* *προσινάδα* διορθοῖ *πρασινὰς* *πρασινάδα*.

Ἐν λ. *προσφιλοῦντες* «*ἀμείβοντες λέγονται ξύλα ὑπανέχοντα τὴν στέγην, ἅπερ σὺν δύο ἐξ ἀποστάσεων, οὗς ἡ τέχνη χυδαία τὰς κάτω ἄνω ἀντερείδουσιν γλῶσσα ἀλληλα προσφιλοῦντας φησί*» διορθοῖ «*ἐξ ἀποστάσεως τῆς κάτω ἄνω συναγόμενα ἀντερείδουσιν ἀλληλα . . . οὗς τεχνικὴ χυδαία γλῶσσα προσφιλοῦντας φησί*. Eustath. p. 1326—1327» (πρὸς λ. καὶ Μετὰ θάνατον Α' σ. 74).

Ἐν λ. *πωλάρι* . . . *πωλίων* eadem notione σημειοῦται *πωλίον*.

Ἐν λ. *πῶρος* . . . quem *πωρίτην* vocant διορθοῖ *πωρίτην*.

Ἐν λ. *ῥαικεντᾶτον* . . . τὸ καλούμενον *ῥαικεντᾶτον*, γράφει ἐπὶ τῆς ᾠας «cf. *ῥετζ*».

Ἐν λ. *ῥάκος* . . . *ἡμισυράκιον*, διορθοῖ ἢ *βύσσου ῥάκιον*.

Ἐν λ. *ῥάχη* . . . καὶ παρευθὺς σηκώνεται μετὰ *ῥαχὴν* μεγάλην, διορθοῖ μὲ *ταραχὴν*.

Ἐν λ. *ῥεγεῶν* *ῥεγεῶν μέτρον* τῆς πόλεως . . . κατὰ τοὺς παρὰ πολλοῖς *ῥεγεῶνας* διορθοῖ μέρος καὶ προστίθῃσι τὸ ἄρθρον τοῖς πρὸ τοῦ πολλοῖς.

Ἐν λ. *ῥόκα* . . . ἴσως τῆς *λεκάνης* ἢ τῆς *ῥόκας*, γράφει «l. *λεκάνης* v. *λεκάτη*».

Ἐν λ. *ῥοῦχον* . . . ἀναψαν καὶ ἐγένονταν διορθοῖ *ἐκαίονταν*.

Ἐν λ. *ῥωτᾶν* . . . ἂν ἤμον ἐγὼ ἀντία διορθοῖ *αἰτία*.

Ἐν λ. *σαβαροῦν* . . . *σαβαρωμένος* διορθοῖ *σαβανοῦν* *σαβανωμένος*.

Ἐν λ. *σαβρήδην* γράφει «cf. *σαυρίδιν*».

Ἐν λ. *σάγμα* . . . *σαμάρια* ppo *σαγμάρια* . . . ἀνεχώρησεν εἰς τὸ *πόδα σου* καὶ *κατάσκιον* διορθοῖ *τόπον δασὺν* καὶ *κατάσκιον*.

Ἐν λ. *σάκρα* . . . ἐκ παπύρου καὶ *πόλλης* χάρτης κατασκευασθεὶς διορθοῖ *κόλλης*

Ἐν λ. *σάκχαρι* . . . *ὄξυσάκχαρι χρώματα*, καὶ τούτῳ πεφεισμένως διορθοῖ *χρῶμαι*.

Ἐν λ. *σαλαβατίζειν* μετὰ τὸ τέλος προστίθῃσιν «*σαλαμίδα ἰδ. ποντικός*».

Ἐν λ. *σαργός*, pπ. *ἀργός* γράφει ἐπὶ τῆς ᾠας «δὲν σημαίνει *ἀργός*, ἀλλὰ *σάργος* εἶδος ἰχθύος».

Ἐν λ. *σειρομάστις* . . . ὁ *σειρομάστις* σκεῦος ἐστὶ *λογχίδες* διορθοῖ *λογχοειδές*.

αὐτ. τὰ *κλεπτοτελούμενα* διορθοῖ *κλεπτοτελωνούμενα*.

Ἐν λ. *σεπέστρακον* γράφει «εἶναι τὸ *σηπιόστρακον* (os de seihe)».

Ἐν λ. *σημεῖα* . . . καὶ *πᾶσα χειροξεία* ἠττάτο . . . διορθοῖ *χειροδόξεία*.

Ἐν λ. *σισκινοποιός* . . τοῖς ἐν ταῖς πόλεσι *σισκινοποιὸν* διορθοῖ *σκηνοποιῶν*.

Ἐν λ. *σκουρία* . . ἡ *σκουρία* ἐστὶν διὰν ἐπέχεται τελείως τὸ οὖρον διορθοῖ *ισκουρία*.

Ἐν λ. *σκυλή* . . εἶτα *ἐχῆσασα* διορθοῖ ἔλκων γραμμὴν ἀνωθεν ἕως κάτω ἐπὶ τοῦ χ καὶ ἐπὶ τῆς ῥας γράφων ψ, ἦτοι *ἐψῆσασα*.

Ἐν λ. *σορίς* . . κρίνεται καὶ *σορίδος* καὶ *φαρμακίσσης* καὶ *μαγευτρία* διορθοῖ *κασωρίδος* . . *μαγευτρίας*.

Ἐν λ. *σοῦρα* . . λέγει *σουλούρες* διορθοῖ *κουλοῦρες*.

Ἐν λ. *σούχ* τὸ ἀδρότονον προστίθησιν ἐπὶ τῆς ῥας «*σουχῖνος, ἤλεκτρον, Geoponic. L 15*».

Ἐν λ. *σπάγμα* . . ἐρμηνεύων ἄχρηστα *σπάγματα* διορθοῖ *πράγματα*.

Ἐν λ. *σπείρατοι* αἰγός, ὁ κόπρος τῆς αἰγός, διορθοῖ *σπύραθοι*.

Ἐν λ. *σπινάκιον* . . σέλινα καὶ *αὐτίδια* διορθοῖ *ἀντίδια*, ἕπως καὶ ἀνωτ. ἐν λ. *αὐτίδιον* εἶδομεν.

Ἐν λ. *σπύρια* . . *φίσκον* μὲν καλεῖσθαι *τὴν ῥάβδω τὴν πλεκτάνην*, διορθοῖ *ῥαβδωτήν*.

Ἐν λ. *στάδιον* . . ἐν τοῖς *σταδίοις* ἡμῶν γράφει *ἀστερίσκον* ὄν καὶ ἐπὶ τοῦ μετωπίου, ἔπειτα «*cf. στασίδια*».

Ἐν λ. *σιχηρόν* . . καὶ *τροπάρια*, καὶ *ιδιόμελα*, καὶ *κοντάρια* ἔλκει γραμμὴν κάθετον ἐπὶ τε τοῦ ρ τοῦ *κοντάρια* καὶ ἐπὶ τῆς ῥας, μεθ' ἣν γράφει κ, ἦτοι διορθοῖ εἰς *κοντάκια*.

Ἐν λ. *στραμπουλίζουν* . . *χεῖρας* τὰς ἐκείνου τὰς *ἀθροικὰς* κρατοῦντες . . σημειοῦται *ἀστερίσκον* ἐπὶ τῆς λ. *ἀθροικὰς* καὶ κάτωθεν τοῦ ἄρθρου, μεθ' ὄν «*l. ἀρθροικὰς*».

Ἐν λ. *στρίν* . . ἀπὸ τῆς *στρινός* γράφει ἐπὶ τῆς ῥας «*ρ. σπληνός*».

Ἐν λ. *στρίσπαι* . . *αὶ στρίσπαι* σημειοῦται ἐπὶ τῆς ῥας «*ρ. θρίπες*».

Ἐν λ. *συκοτόκυλον* . . ὅτι *συκοτόκυλα* διορθοῖ «*γρ. συκοτόκοιλα*» (περὶ τούτου ἴδὲ τὰ εἰρημένα ἐν τόμ. Α' σ. 3 τῶν Μετὰ θάνατον).

Ἐν λ. *συραύλιον* . . *κισσίμιον* διορθοῖ *κισσύβιον*.

Ἐν λ. *σῶκος* . . δάκτυλος, κόνδυλος, παλαιστή, *διχάς* διορθοῖ *λιχάς*.

Ἐν λ. *τάγεον* καὶ *ταύγεον*, διώνυμον μὲν τὸ φρύγιον ἄλλας σημειοῦται «τάγεον ἴσ. γρ. *τάτεον* ἢ *τάττεον* ἀπὸ τῆς ἐν Φρυγίᾳ *Τάττας* καλουμένης λίμνης. Ἰδ. Στράδων. Γ. 2, p. 416-7 ἐμ. ἐκδ».

Ἐν λ. *ταγαί* . . . *τάγιοτρον* . . . ὁ δὲ βαστραλίτης *τηριδίω* τὴν τοῦ *Βατάιζη* κεφαλὴν ἐνθέμενος, γράφει ἄνωθεν τοῦ τ τὸ γράμμα π καὶ ἐν τῇ ῥα | π διορθῶν οὕτως εἰς *πηριδίω*.

Ἐν λ. *τάπλαρα* . . . *τάπλαρά* του διορθοῖ τὰ *πλευρά* του.

Ἐν λ. *τάπυροι* . . . προκατελήφθησαν οἱ *τάπυροι* . . . γράφει ἐπὶ τοῦ μετωπίου «οἱ *Τάπυροι* εἶναι ὄνομα ἔθνους, Ἰδ. Στράδωνα».

Ἐν λ. *ταρθούνιον* *ταρθούνιά* μου γράφει τὰ *θουθούνιά* μου.

Ἐν λ. *τάψι* . . . μέσα ἔς τὸ *σκυτιλίδι* vel ἔς τὸ *τάψι* διορθοῖ *ταψί*, *σκουτελίδι*, *ταψί*.

Ἐν λ. *ταφιάριον* καὶ *ταφιάρια*, διορθοῖ «τὰ *φτυάρια* ἰ. ε. τὰ *πτυάρια*».

Ἐν λ. *τέλη* . . . οὕτως *πέπληται* διορθοῖ «ἰ. *πέπληκται*».

Ἐν λ. *τελώνια* . . . *ιδίους* *τελώνας* ἔχει καὶ *διαλόγους* διορθοῖ «p. *διαβόλους* vel *δικολόγους*».

Ἐν λ. *τζήγκουνας* σημειοῦται ἐπὶ τοῦ μετωπίου «φθαρμένον ἴσως ἀπὸ τὸ *σίφουνας*, ἑλλ. *σίφων* (1)».

Ἐν λ. *τζιμούρια* . . . *κρείττονες* διορθοῖ «ἰ. *κρότωνες*».

Ἐν λ. *τζόκος* . . . ἄλλοι δὲ *τζόκους* καὶ ἕτεροι *συστάς* διορθοῖ «p. *σείστας*».

Ἐν λ. *τζοναρίς* . . . ἀρχὴ τῶν *γλυκισμάτων* ἤως *τζοναρίων* διορθοῖ *ἤγουν*, μεθ' ὃ γράφει» παντοῦ σχεδὸν ὁ Δουκάγγιος ὅπου εὗρηκε τὸ *ἤγουν*, τὸ ἔγραψε *κακά*. ἤως».

Ἐν λ. *τζουβάριν* . . . καὶ *τζουβάριν* διορθοῖ *σκουβάριν*.

Ἐν λ. *τζοφές*, *ἦτην* *ἱκτηρίδας* διορθοῖ «p. *ἦτοι νυκτηρίδας*».

Ἐν λ. *ὑποταργάτης* . . . καὶ *φλασμίαν* *μεγάλην* διορθοῖ «p. *βλασφημίαν*».

Ἐν λ. *φασόστηθος* . . . *μεγαλόστηθος*, *φασόστηθος* διορθοῖ *φαρδόστηθος*.

(1) Ἡ παρατήρησις τοῦ λουιδίου ἀνδρὸς δὲν εἶναι ὀρθή, διότι ἡ λέξις *τσιγκουνάς* ἐπὶ τῆς μικρᾶς πηγῆς εἶναι γνωστὴ σήμερον καὶ ἐν Κρήτῃ καὶ ἀλλαγοῦ. Τὴν λέξιν ἀναγράφει καὶ ὁ Βλάχος ἐρμηνεύων διὰ τοῦ *κρουνὸς* καθὼς καὶ τὸ *τσιγκουνίζω* διὰ τοῦ ἐκχέω.

Ἐν λ. φατλίον . . . τὸ φατλίον ἀποσεισθῆναι διορθοῖ ἀποσβεσθῆναι.

Ἐν λ. φοῦ, ὁ κόπρος κόστος διορθοῖ Κύπριος.

Ἐν λ. χαράτειν . . . χαραματῆς vel ἔς τὸ χαραματῆς ἡμέρα διορθοῖ χάραμα τῆς ἡμέρας.

Ἐν λ. χεισγάριον διορθοῖ λισγάριον.

Ἐν λ. χεράβιν, ἔνι καὶ χεροκόπος διορθοῖ χαροκόπος.

Ἐν λ. χρουσόμειον . . . ἀπὸ τὰ ἀθάρια καὶ κουρίδια καὶ χρουσόμεια γράφει ἐπὶ τῆς ὄρας «l. θάσια, sunt amygdala, sequens est χρουσόμεια vel χρυσόμεια» (ἰδὲ καὶ Μετὰ θάνατον Α' σ. 15).

Ἐν λ. χρυσαχόνιον γράφει «l. χρυσακόνιον» (ἰδὲ καὶ Μετὰ θάνατον τόμ. Α' σ. 15).

Ἐν τοῖς προσθετέοις.

Ἐν λ. ἀγγασιάρα . . . εἰς μίαν ἀγγαστέραν διορθοῖ γασιέραν.

Ἐν λ. ἀδελή διορθοῖ ἀδελφή.

Ἐν λ. ἀπαοιάζειν, apparere διορθοῖ τὸ πλημμελὲς ἐρμήνευμα εἰς deserere, omittere.

Ἐν λ. ἀποπνευματίζειν . . . ἢ τὸ ἀπονευματίζει διορθοῖ ἀποπνευματίζει, ἤγουν ἀποπαρθεῖν.

Ἐν λ. βίσα . . . βίσσων ἀνέφερον πλέγματα διορθοῖ βήσων ἀνέφερον φλέγματα.

Ἐν λ. βουβαλήτζια γράφει ἀστερίσκον ὄν καὶ ἐπὶ τοῦ μετωπίου, μετὰ ταῦτα δὲ «cf. βουλβαλήτζια».

Ἐν λ. βυσταπάγουρος . . . ὁ τραγανὸς γράφει τζαγανός.

Ἐν λ. γονυκλισίαι . . . εὐχή καὶ κατάστασις ἀκλινῆς καὶ ἀρελίβατος διορθοῖ ἀρέμβαστος.

Ἐν λ. κέρμα . . . χρώμενος νοσήμασι σιδηροῖς διορθοῖ νομίμασι.

Ἐν λ. μελάκιον διορθοῖ μειράκιον.

Ἐν λ. μεταξύλον, δοκός, θηλυκόν, τὸ μεταξύλον γράφει ἰσ. μέγα ξύλον.

Ἐν λ. μοῖχος τονίζει ἐπὶ τοῦ μετωπίου ὀρθῶς μοιχός.

Ἐν λ. μελός . . . μολλοὶ ἀσφαλεῖς διορθοῖ μοχλοί.

Ἐν λ. *πορνή* . . . *πορνὰς* διορθοῖ *πρωνὰς* (ἤγουν *προῖνὰς*).

Ἐν λ. *τελώνια* . . . ὥσπερ τινὰ *δεσμὸν* ἀπαιτεῖ διορθοῖ *δασμόν*.

Ἐν λ. *τικόλιθος* γράφει «*1 τηκόλιθος ex τήκω*».

Ἐν λ. *χυχώτροφον* ἢ *βεντιονίκη* διορθοῖ *ψυχρότροφον* (πρόβλ. καὶ Μετὰ θάνατον Α' 36).

Ἐν λ. *καταλώνειν* διορθοῖ *καταλύειν*(1).

Ἐν λ. *κούνια*, *angulus*, *Gall coin* διορθοῖ τὴν πλημμελῆ ἐρμηνείαν γράφων *eupae*, *Gall. berceau*.

Ἐν λ. *νηστεῖαι* . . . *εὐριῶν*, ἥως τῆς *εὐριῆς* τῶν *ἀγίων* Ἀποστόλων . . . διορθοῖ εἰς ἤγουν.

Β'.

Σημειώσεις.

Ἐν λ. *ἀγάπη* καὶ ἐν *ἐδαφίῳ* *ἀγάπην* ποίησον ἐν τέλει προστίθῃσιν «cf. *Κάματος*».

Ἐν λ. *ἄζαρι* . . . *ἀντίζηλον* *ἀστραγαλῶδες* ἐν κύκλῳ γράφει ἐπὶ τῆς ᾠας «cf. *κόγηλος*» ἐν δὲ λ. *κοδίμενιον*. Ms. ἔσπειρε δέ, φησί, ὁ γέρων *κοδίμεντα* εἰς ὑποτροφήν αὐτοῦ γράφει ἐπὶ τῆς ᾠας «cf. *ἄζαρι*».

Ἐν λ. *ἀντελινομπροσιέλινον* γράφει ἐν τῇ ᾠᾷ «cf. *μποσιέλινο*».

Ἐν λ. *ἀντικέφαλον* προστίθῃσι «cf. *κανθήρα*».

Ἐν λ. *ἀορίγα* . . . καὶ *ἐβγάλλουσι* *εὐγατὰ* (2) *μικρὰ λευκὰ* ἐν ὄλῳ τῷ σώματι, ὥσπερ λέγουσι Λατῖνοι *ἀορίγα* προστίθῃσιν «ἀπὸ τὸ Λατινικὸν *aurigo*, τὸ ὁποῖον ὅμως ἐσήμαινε τὸν ἵκτερον».

Ἐν λ. *ἀπελάτα* . . . *liberate malim ejice, abice, ex ἀπελαύνειν* γράφει ἐπὶ τῆς ᾠας «*ἀπελάτα est un vocatif du nom ἀπελάτης et non pas un verb*».

Ἐν λ. *ἄραμα* *ἄραμάδες* *ἄραμάδες* *lutum* γράφει «*ἄραμάδες* εἶναι τὸ αὐτὸ καὶ *χαραμάδες* (ἀπὸ τὸ *χίραμος*) καὶ σημαίνει ὄχι *lutum* ἀλλὰ *rima, hiatus*».

(1) Σημειωτέον ὅτι λέγεται σήμερον τὸ *κατελώνω* πολλαχοῦ, οἷον ἐν Μεσαλλογγίῳ καὶ ἀλλαχοῦ.

(2) Ὅτι ἡ ὁρθὴ γραφὴ εἶναι *ἐβγατὰ* ἐκ τοῦ *ἐκ-βατὸν* καὶ ὅτι ἐκ τούτου παρήχθη τὸ *ἐβγατῶ-ἀβγατῶ ἀβγατίζω* καὶ οὐχὶ ὅπως ἐλέγετο, ἐκ τοῦ Λατ. *augere*, ἀπέδειχθη ἤδη.

Μετὰ τὴν λ. ἀργολογία προστίθῃσιν ἐπὶ τῆς ὥας «ἀργομουνιάτικο νοῦ. μουνή».

Ἐν λ. ἄρμαλα προστίθῃσιν ἐπὶ τῆς ὥας «cf. ἄρβουκᾶς».

Ἐν λ. ἄσπρος μετὰ τὸ τέλος τοῦ ὅλου ἄρθρου προστίθῃσι «cf. λεπτὸν ψηφίον».

Ἐν λ. αὔκον risum γράφει ἐπὶ τῆς ὥας «cf. ἄφκος». Ἐν δὲ λ. ἄφκος γράφει πάλιν «cf. αὔκος».

Ἐν λ. ἀφέκλιον γράφει ἐπὶ τῆς ὥας «du latin foecula».

Ἐν λ. Ἀλβουλα τὰ στυπτηριώδη ὕδατα γράφει ἐν τῇ ὥα «Ἀλβουλα ὕδατα, εἰς τὸν Στράβωνα μέρ. Α' σ. 320 τῆς ἐκδόσεώς μου».

Ἐν λ. ἀχαμνός μετὰ τὰ περὶ τούτου λεχθέντα ἐπιφέρει «cf. πάγομαν».

Ἐν λ. βαβούλια γράφει ἐπὶ τῆς ὥας «βαβούλιον cf. Hesychium in κύμβαλον».

Ἐν λ. βαγοίνιοι . . . τὰ στεφάνια τῶν βαγοινίων, γράφει ἐπὶ τῆς ὥας «βαγοίνιον εἶναι τὸ κοινῶς βαγίνι ἢ βαγένι».

Ἐν λ. βάτζινα, stirpis species . . . γράφει «βάτζινα εἶναι τῆς βάτου ὁ καρπός».

Ἐν λ. βατόπουλον scapha ἐπιφέρει «βατόπουλον εἶναι ὀψάριον, βάτος».

Ἐν λ. βίτζα γράφει ἐπὶ τῆς ὥας «βίτζα synonyme du βέργα, qui est la virga des Romains. Il est remarquable que Βέργα ou Βέργη ville de Macedoine, s'appelle aussi Βείτζα, suivant Meletius pag. 394».

Ἐν λ. γάρραρα . . . καὶ ἡμεῖς γάρραραν (al. γαράραν) ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ποιούμεν σημειοῦται ἐπὶ τῆς ὥας «cf. κορώναν».

Ἐν λ. γέρονητο γράφει ἐπὶ τῆς ὥας «cf. δαισκᾶ». Ἐν δὲ λ. δαισκᾶ γράφει ἐπὶ τοῦ περιθωρίου «δαισκᾶ cf. γέρονητο».

Ἐν λ. γούργουρος . . . vox deducta a γόργουρα = ὑπόνομος δι' οὗ τὰ ὕδατα ἔξεισι, γράφει ἐπὶ τῆς ὥας «il vient plutôt de γαργαριών, du quel est aussi la gorge, en espagnol garganda».

Ἐν λ. γουριάζειν . . . εὐθὺς γουριάξουσιν γράφει ἐπὶ τῆς ὥας «οὐριάζειν, οὐριάξουσιν».

Ἐν σ. 273—4 ἐν τῇ ἀλφαθητικῇ σειρᾷ «Δάν . . . γράφει ἐπὶ τῆς ὥας «Δάναπρις ὁ Βορυσθένης ποταμός cf. πέραμα».

Ἐν λ. *δαφνόκοκκα, δαφνίδες* . . . προστίθῃσι «cf. *κοκκόδαφνον*».

Ἐν λ. *διάγουμα* . . . εἰς *διαγουμάν*, προστίθῃσι «cf. *κοῦρσος*».

Ἐν λ. *διάτρητος fenestra cancellata* σημεῖοι ἄνωθεν τοῦ *fenestra* ἀστερίσκον, ὄν καὶ ἐπὶ τῆς ᾠας, καὶ ἔπειτα «*διατρέπομαι, ἴδ. περιοδεύειν*».

Ἐν λ. *δίομα* . . . ἔς τὴν *δμιλίαν* τοῦ ἄγριος καὶ ταπεινός σιὸ δίομα, γράφει πρὸ τοῦ στίχου τούτου ἀστερίσκον ὄν καὶ ἐπὶ τῆς ᾠας, μεθ' ὄν «cf. *μεσοκαιρίτης*».

Πρὸ τῆς λέξεως *δολία* γράφει «*δολερός ἴδ. συγνεφιάζειν*».

Ἐν λ. *δουλεύειν* . . . *δουλεύειν ἑορτήν, festum observare* παρατηρεῖ ἐπὶ τῆς ᾠας «*c'est tout l'opposé*».

Ἐν λ. *δραγγαία* γράφει ἐπὶ τῆς ᾠας «*πιθανὸν ὅτι ἀπὸ τὸ dragée*».

Ἐν λ. *δυσφαρίζειν dividere*, τὰ στίτια *δυσφαρίζεις* γράφει ἐπὶ τῆς ᾠας «*τὸ δυσφαρίζῃς εἶναι ἀπὸ τὸ Ἰταλικὸν disfare ruin . . . (?)*».

Ἐν λ. *ἐγκαυσμα* προστίθῃσιν ἐπὶ τῆς ᾠας «*ἐγκαυστικός Ζ. δίσκος*».

Ἐν λ. *ἐμβαδὸν* προστίθῃσι κάτωθεν «cf. *Ἰούγερον*».

Ἐν λ. *ἐμνοσιος* γράφει ἐπὶ τῆς ᾠας «cf. *νοσιός*».

Ἐν λ. *ἐντυμένος* . . . *ἐγέρθηκεν ὀλόγυμνος* καὶ πᾶ παραπονεμένος ὑπογραμμίζει τὸ πᾶ καὶ ἔπειτα ἐπὶ τῆς ᾠας γράφει τὸ σημεῖον τοῦ ἐξάλειψον.

Ἐν λ. *ἐξάρτιον* . . . *ἐξάρτησις eadem notione Theophanes*: πρὸς τὸ *καῦσαι τὴν ξυλὴν* . . . γράφει ἐπὶ τῆς ᾠας «cf. *ξυλή*».

Ἐν λ. *ἐξώπυλον* μετὰ τὸ πέρας τοῦ ἄρθρου προστίθῃσιν ἀστερίσκον ὄν καὶ ἐπὶ τῆς ᾠας, καὶ ἔπειτα γράφει «*ἐξώσιεγον ἴδ. ῥίμνη*».

Ἐν λ. *ζάμβαξ* ἐν τέλει γράφει (α) ὃ καὶ μετὰ τὸ *ζάρυξ* καὶ *ζάμβαξ* καὶ τέλος ἐν τῇ ᾠᾳ, μεθ' ὃ «*Σαβακίδες ὀσιράκινα ζώδια, Ἦσυχ.*».

Ἐν λ. *θεραπίδην* γράφει μετὰ τὸν περὶ τούτου λόγον σημεῖόν τι ὡσπερ *δίγαμμα*, ὃ καὶ ἐπὶ τῆς ᾠας, μεθ' ὃ «cf. *Schol. Luciani t. V. p. 84 edit. Bipont*».

Ἐν λ. *ιεροκύκλιον* μετὰ τὰ περὶ τούτου γράφει ἀστερίσκον ὄν καὶ ἐπὶ τοῦ μετωπίου, μεθ' ὄν «cf. *Ἴλυμα et κυκλίον*».

Ἐν λ. *καρμπολάχανον* . . . *vox confecta ex lat. carbo*, παρατηρεῖ ἐπὶ τῆς ᾠας «*il est plutôt de κράμβη, κραμβολάχανα*».

Ἐν λ. *κατάβολος* γράφει ἐπὶ τοῦ μετωπίου «cf. *μῶλος*».

Ἐν λ. καταγραφὴ ὑπογραμμίζει τὴν συλλαβὴν γρα, γράφει δὲ ἐπὶ τοῦ μετωπίου «cf. et ἴνβεντον».

Ἐν λ. κατάδικα σημειοῦται ἐπὶ τοῦ μετωπίου «cf. βαλθεῖν».

Ἐν λ. καντιριάζειν γράφει ἐπὶ τοῦ μετωπίου «κανσηριάζειν».

Ἐν λ. κασιίβελα ἐν τέλει γράφει «cf. κωιζίβελα».

Ἐν λ. κατούνα . . . ἐδιάβησαν εἰς τὴν κατούναν του καὶ ἔκαιζεν κατὰ μόνας γράφει ἐπὶ τοῦ μετωπίου διὰ μολυβδόκονδύλου κάτζειν.

Ἐν λ. κατουρεῖν . . . καιλεφῆ . . . ὅλα τὰ ῥοῦχα προστίθῃσι «cf. κελεφός».

Ἐν λ. καφᾶς . . . ἰνία προστίθῃσιν «ex Arab. kefa».

Ἐν λ. κηόλας . . . καὶ μὴν προστίθῃσι «cf. κιάλα», καὶ πάλιν ἐν λ. κιάλα γράφει ἐπὶ τοῦ μετωπίου «cf. κηόλας».

Ἐν λ. κίταλον μετὰ τὰ περὶ αὐτῆς εἰρημένα γράφει σταυρὸν ὄν καὶ ἐπὶ τοῦ μετωπίου, μεθ' ὄν «cf. κλόδα».

Ἐν λ. κλεισοῦραι . . . μετὰ περὶ αὐτῆς προστίθῃσι «cf. λιμητόν».

Ἐν λ. κλοξὸς μετὰ τὰ περὶ αὐτῆς προστίθῃσι «cf. κλώζος».

Ἐν λ. κλύστρος . . . ὅλες οἱ κριθαρίδες ὑπογραμμίζει τὴν λέξιν κριθαρίδες καὶ γράφει ἐπὶ τοῦ μετωπίου «cf. κριθαρίζειν», καὶ πάλιν ἐν λ. κριθαρίζειν μετὰ τὸ τέλος προστίθῃσι «cf. κλύστρον».

Ἐν λ. κοδίμεντον . . . ἔσπειρεν δὲ ὁ γέριον κτ. γράφει ἐπὶ τῆς ὄρας «cf. ἀζάρι».

Ἐν λ. κοκκίον γράφει ἐπὶ τοῦ μετωπίου «κοκκίον Ζ. εὔγαρμον».

Ἐν λ. κοντρούβιον γρ. ἐπὶ τῆς ὄρας «cf. κουτρούβιον».

Ἐν λ. κορυνιζάριν γράφει ἐπὶ τοῦ μετωπίου «cf. κοντριάρικον».

Ἐν λ. κουράζειν . . . vide κουρεύειν προστίθῃσι «κουργιάζειν».

Ἐν λ. κούρβουλα ἐν τέλει γράφει σημεῖον ὅμοιον κεφαλαίῳ Λ ὃ καὶ ἐπὶ τῆς ὄρας, μεθ' ὃ προστίθῃσι «cf. κουρομούλλα».

Ἐν λ. κοῦρσος . . . ἐν τέλει μετὰ τοὺς στίχους τοῦ Προδρόμου καὶ ἀφ' οἷου κουριαλίζουσιν καὶ παίζουσιν ὡς θέμις γράφει ἐπὶ τοῦ μετωπίου «cf. κωλορράβδια».

Ἐν λ. κουτρούβιον . . . μετὰ τὸ τέλος γράφει «cf. στρόμβα et ῥόμβα».

Ἐν λ. κροκοδιανον μετὰ τὰ περὶ αὐτῆς προστίθῃσι «cf. δίψακος».

Ἐν λ. λαβώνειν . . . γιατίχε λαβοματία εἰς τὸν λαιμὸν ἀπάνω προστίθῃσιν ἐπὶ τοῦ μετωπίου «cf. λοβωματία».

Ε. Π. ΠΕΤΣΙΟΣ
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

Ἐν λ. λακούδη . . . μέσα ἔς τὴν μέσην ἔμορφον λακούδη σὰν τὸ θώρειες γράφει μετὰ τὸ θώρειες ἀστερίσκον ὄν καὶ ἐπὶ τῆς ὄρας καὶ προστίθῃσι «cf. κουριέζης».

Ἐν λ. λειχήνη προστίθῃσι «cf. πετροξυσμα».

Ἐν λ. λέσειν ἐν τέλει γράφει «cf. λένειν» (ἐνθα δηλοῦται ὅτι πρόκειται ἀπλῶς περὶ διαφόρων τύπων τοῦ ῥήματος λέγειν).

Ἐν λ. λικίνιοι, *adulatores insulsi ac rustici* γράφει ἐπὶ τοῦ *insulsi* τρεῖς ἀστερίσκους, ἓνα ἐφ' ἐκάστης συλλαβῆς, τούτους ἐπαναλαμβάνει καὶ ἐπὶ τῆς ὄρας, μεθ' οὗς ἐπιφέρει *immaniter castigantes*.

Ἐν λ. λότζα, *sors*, *Gallis lot* ὑπογραμμίζει τὰς λέξεις *sors*, *Gallis lot* καὶ γράφει ἐπὶ τοῦ μετωπίου «c' est le loge en franç.».

Ἐν λ. μαγαρίζειν, ὑπογραμμίζει αὐτὴν καὶ γράφει ἐπὶ τῆς ὄρας «*vid. Martin in Saraceni*».

Ἐν λ. μαζούμ, γράφει ἐπὶ τῆς ὄρας «μαζούμ λεξ. Τουρκ. γραφομένη, *magium* σημαίνουσα τὸ ἐλεκτουάριον (*état du vin* ἢ . . . *ιναινῶ?*)».

Ἐν λ. μανίορδοι *vide in* μόλος διαγράφει τὴν λέξιν μόλος καὶ γράφει μουλάριον.

Ἐν λ. μασούριον, μασούρι, *lagenula* ὑπογραμμίζει τὴν λέξιν *lagenula* καὶ γράφει ἐπὶ τοῦ μετωπίου «*complicatus* μασούριον *est in Taurica* (ἢ *Tausica*?)».

Ἐν λ. μεταθέσιμον . . . κοιτατώριον ὑπογραμμίζει τὴν δευτέραν λέξιν καὶ γράφει «*l. v. citatorium* cf. μήνυμα».

Ἐν λ. μετασένα *secum* ἐρμηνεύων ὀρθῶς μεταβάλλει εἰς *tecum*.

Ἐν λ. μειώπιον προστίθῃσι «cf. καταβατόν».

Ἐν λ. μηδικάριον γράφει ἐπὶ τῆς ὄρας «c' est la luzerne même».

Ἐν λ. Μισούρι, *suprema potestas*, ὑπογραμμίζει τὰς δύο τελευταίας λέξεις καὶ γράφει ἐπὶ τοῦ μετωπίου *Aegyptus*.

Μετὰ τὰ περὶ τῆς λ. μνησίθεος κλπ. γράφει ἀστερίσκον, ὄν καὶ ἐν τῇ ὄρα, μεθ' ὄν «*μνησιθῆ* *vid. μεμνίας*», ἐνθα παρατίθεται χωρίον ἐν ᾧ ἀναγινώσκειται ἡ λέξις.

Ἐν λ. μόδιον, *modus* ὑπογραμμίζει τὴν δευτέραν λέξιν καὶ γράφει ἐπὶ τοῦ μετωπίου *modius*.

Ἐν λ. μοῦλος . . . ἀλογοτριπλοντέλιγος καὶ παχυμουλαράτος . . .

γράφει ἀστερίσκον πρὸ τοῦ ἀλογοιτριπλοντέλιος ὄν καὶ ἐπὶ τῆς ὥας, μεθ' ὄν «cf. ἀντελίνα».

Ἐν λ. μουῖλον . . . καὶ ἐγένετο μουῖλον Ἀράβων, γράφει ἀστερίσκον μετὰ τὸ Ἀράβων καὶ ἐπὶ τῆς ὥας μεθ' ὄν «cf. μουῖριος».

Ἐν λ. μουνή . . . ἀργομουνηάτικον μετὰ τὸ τέλος τῶν περὶ αὐτῆς εἰρημένων, γράφει (α), ὃ καὶ ἐν τῇ ὥα, μεθ' ὃ «de cet ἀργομουνηάτικον voy. le voyage en Turquie de Nicolas de Nicolay, dans la litterature der Reisebeschreibungen de Beckmann vol.I, pag. 661».

Ἐν λ. μούχλα γράφει ἐπὶ τοῦ μετωπίου «cf. πάγος».

Ἐν λ. μυλόρωτος γράφει σταυρὸν ὄν καὶ ἐπὶ τῆς ὥας, μεθ' ὄν «cf. μυρόλωτος».

Ἐν λ. νῆμαν, aqua, γράφει πρὸ τοῦ νῆμαν ἀστερίσκον ὄν καὶ ἐπὶ τῆς ὥας μεθ' ὄν «cf. νίμα».

Ἐν λ. ξυλή ἐν τέλει προστίθῃσι «cf. ἐξάρτησις».

Μεταξὺ τῶν λλ. ὀλοῦθεν καὶ ὀλόχαρος γράφει ἀστερίσκον ὄν καὶ ὑπὸ τὴν σελίδα, μεθ' ὄν «ὀλόφεγγος cf. νύκτα».

Πρὸ τῆς λ. ὄργον γράφει σημεῖόν τι οἶον h, ὃ καὶ ἐπὶ τῆς ὥας, μεθ' ὃ «cf. κλωστή».

Πρὸ τῆς λ. οὐβέδαινα γράφει «οὐβὰ Ζ. παξαμάιν».

Ἐν λ. οὐριασμός γράφει ἄνωθεν αὐτῆς σταυρὸν ὄν καὶ ἐπὶ τοῦ μετωπίου, μεθ' ὄν «ἀπὸ τὸ ὠρούμαι cf. λουνοῦς».

Μετὰ τὴν λ. ὄχου γράφει ἐπὶ τῆς ὥας «ὄχρα ἰδ. πλουμιστός καὶ πλουμάκιον».

Ἐν λ. παλαιανός γράφει μετὰ τὰ περὶ αὐτῆς «cf. παλαιῖνος».

Ἐν λ. παλούδιν μετὰ τὰ περὶ αὐτῆς γράφει «cf. πανὶν καὶ πενίδιον».

Ἐν λ. παμφανῆς μετὰ τὰ περὶ αὐτῆς γράφει ἀστερίσκον ὄν καὶ ἐπὶ τῆς ὥας καὶ ἔπειτα «παμφρόνιμος cf. ντούζης».

Μετὰ τὴν λ. Παραπινάκης γράφει ἐπὶ τῆς ὥας «παράπλωμα vid. ξωπέτασθον θτ. κρεμασθεῖν».

Ἐν λ. πέραμα . . . ἐνθεν τοῦ Δανάπρεως ποταμοῦ, ὑπογραμμίζων τὸ Δανάπρεως σημειοῦται ἐπὶ τοῦ μετωπίου «Δάναπριν λέγει τὸν Βορυσθένην».

Ἐν λ. πηγέλειον γράφει «πηγέλαιον, c'est-à-dire pétrole».

Ἐν λ. πληρώσιμοι γράφει ἐπὶ τῆς ὥας «πλήρης ἰδ. χολόκοκκα».

Μετὰ τὴν λ. πλήσος γράφει «cf. κλάμα».

Ἐν λ. πολύδιον ὁμοίως μετὰ ἀστερίσκους γράφει «cf. γύροι».

Ἐν λ. πορτομόλο γράφει «Portolanus . . (?). 78 habet πόρτο μὲ μόλο».

Ἐν λ. προποσύνη σημειοῦται ἐπὶ τοῦ μετωπίου «cf. λάβρα».

Ἐν λ. πρόβodos προνίσον γράφει «dux vel conductor».

Ἐν λ. πτερὸν σημειοῦται ἐπὶ τῆς ὄφας «cf. Strab. IX pag. 621».

Ἐν τῇ λευκῇ σελίδι τῇ μετὰ τὸ τέλος τοῦ Α' τόμου ἀκολουθοῦσῃ ἀναγινώσκειται «Κορυφῶ ἰν πελαγολιμῆν. Ἐννέα πεντάδες pag. 411».

Ἐν λ. ῥιπτάριον . . . vide ἰν ῥίπτειν γράφει ἀστερίσκον ὄν καὶ ἐπὶ τῆς ὄφας καὶ μετὰ τούτου «cf. ῥηκτάριν».

Ἐν λ. σαμιάμινθος γράφει ἐπὶ τῆς ὄφας «ἰδ. πονικός».

Ἐν λ. σιταρίς, pica, Suidas μετὰ τὰς λέξεις ταύτας γράφει F ὅ καὶ ἐπὶ τῆς ὄφας, ἔπειτα ἐν παρενθέσει (ἰν ἀεὶ τοῖς ἐρῶσι).

Ἐν λ. σκιάδη, μετὰ τὸ τέλος γράφει ἐπὶ τῆς ὄφας «σκιάζομαι ἰδ. κηρωμαίτης».

Ἐν λ. σκονιάπτειν ἐν τέλει γράφει «cf. δέξιος».

Ἐν λ. σπασιμάρειν σημειοῦται «ἀπὸ τῶν Ἰταλῶν τὸ *spasimare*».

Ἐν λ. σταφίδα . . . λαπάραν ἐκ τὴν λαπάραν σου ἐξ αὐτὴν τὴν βασιτάζεις γράφει «il manque un vers λαπάραν τραγανόδεχτον τὴν ἀνικρος νευρώδη».

Ἐν λ. στενορύμιος προτάσσει ἀστερίσκον ὄν γράφει καὶ ἐπὶ τῆς ὄφας, μεθ' ὄν παρατηρεῖ «σιένω ἰδ. σεισιός».

Ἐν λ. σιουπή . . . σιουπιζειν, μετὰ τὸ τέλος γράφει «cf. καντίον».

Ἐν λ. συλλιγούδι, lacertus, . . . προστίθησι μετὰ τὰ περὶ ταύτης «cf. κολισαύρα».

Πρὸ τῆς λ. σύρωμα γράφει ἐπὶ τοῦ μετωπίου «συρώνειν cf. ῥάσον».

Πρὸ τῆς λ. σχολαρίκιον γράφει ἐπὶ τῆς ὄφας «σκολάρ . . . (?) infr. . . caractere p. 12 extr».

Ἐν λ. τεταριτηρόν μετὰ τὸ τέλος προστίθησι «cf. ἐξάγιον».

Ἐν λ. τζιμμίζειν προστίθησι «cf. κοοσίζειν».

Ἐν λ. τζιτράκουλα . . . τζηὲ σούκους τε τζιτράκουλα, γράφει «ἀπὸ τὸ Ἰταλικὸν *cioe succo de*».

Ἐν λ. τζόγες, τζόγιον, res, ex Gall. chose» γράφει ἐπὶ τῆς ὄφας «ex Ital. *gioie*».

Ἐν λ. *τρίκκα*, μούσπιλα, σημειοῦται «cf. *τριόκοκκα*».

Ἐν λ. *τριπουλία*, *casus*, *lapsus*, ὑπογραμμίζει τὰ ἑρμηνεύματα ταῦτα καὶ γράφει ἐπὶ τῆς ὥας «*foramen*».

Ἐν λ. *τριχολαύδη* μετὰ τὰ περὶ αὐτῆς σημειοῦται ἀστερίσκον ὄν καὶ ἐπὶ τῆς ὥας μεθ' ὄν «cf. *τοιχοβαύσιης*».

Ἐν λ. *φακλαρίζειν* γράφει ἐπὶ τοῦ μετωπίου «vid. *φλαμαρίζειν*».

Ἐν λ. *φντίλιον* γράφει ἐπὶ τῆς ὥας «cf. *ξεφυτλίζειν* et *ποικίλα* et *τριειον*».

Ἐν λ. *χοβόλη* σημειοῦται ἐπὶ τῆς ὥας «*χοβός* ἰδ. *κλοσιταράχιν*».

Ἐν λ. *χολιάζεσθαι* ἐν τέλει γράφει «cf. *ἑρμητάρια*»

Ἐν λ. *χοντζέτιον* γράφει ἀστερίσκον ὄν καὶ κάτωθεν τῆς σελίδος καὶ μετ' αὐτὸν «*χοντζέτιον est un mot Turc, et signifie bien autre chose*».

Ἐν λ. *ψηφος* ὑπὸ τὴν σελίδα γράφει «*ψηφοφαγεῖν* cf. *θεοκάπηλος*».

Ἐν λ. *περίγρα*, *vide in βουτζιον* προστίθῃσι «*imo in βουτίζειν*».

Ἐν λ. *περιδιάβασις*, *festum vel convivium solemne* ἑρμηνεύει ἐτυμολογικώτερον *deambulatio*.

Ἐν λ. *τυκίον*, *mansurae species* παρατηρεῖ «*τυκίον est une truelle*».

Ἐν λ. *ψηλοκοπεῖν* . . . καὶ μ' ἀδικιὰ *ψηλοκοπᾶ*, πάντα νὰ μὴ χανεύγη· *infra*» προστίθῃσι «cf. *πιδεξιοσύνη*».

Καὶ αὗται μὲν αἰ ἐν Δουκαγκίῳ σημειώσεις καὶ διορθώσεις τοῦ Κοραῆ. Ἄλλ' ὡς γνωστὸν πάντα τὰ βιβλία τοῦ φιλοπάτριδος καὶ σοφοῦ ἐκείνου Ἕλληγος εἶναι κατάμεστα τοιούτων χρησίμων παρατηρήσεων. καὶ αὗται μένουσι κατὰ τὸ πλεῖστον ἀδημοσίευτοι καὶ ὄχι ἄγνωστοι τῇ ἐπιστήμῃ. Ἄς ἐλπίσωμεν ὅτι οἱ φιλόμουσοι Χῆοι, οἱ ἐπιειρόμενοι, καὶ πάνυ δικαίως, ἐπὶ τῷ σοφῷ συμπολίτῃ αὐτῶν ἐκείνῳ, θὰ προθυμηθῶσι νὰ καταστήσωσι γνωστὸν εἰς τὸν ἐπιστημονικὸν κόσμον τὸν μέγαν τοῦτον πνευματικὸν θησαυρόν, ὅπως καὶ πολλὰ ἄλλα ἐξάίσια πονήματα αὐτοῦ, σπάνια καὶ ἄγνωστα σήμερον εἰς τὸ Ἕλληνικὸν ἔθνος. Διὰ τούτου καὶ τὴν περὶ τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν ἐπιστήμην θέλουσι προαγάγει καὶ τὸν μέγαν αὐτῶν συμπολίτην θέλουσι τιμήσει πολὺ πρεπωδέστερον ἢ δι' οἴουδ' ἕποτε μαυσωλείου.